

Lelkipásztori jelentés a nagykárolyi Városi Korházban végzett lelkipásztori szolgálatról 2017 áprilisától 2018 áprilisáig.

*„... hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítalak téged és te dicsőítesz.”
(Zsoltárok 50, 15)*

A bibliai igében Isten szól és tanít. Itt régen Aszáfot tanította. Ma minket tanít. Azt tanítja, hogy az életünkben elérkezik a „nyomorúság ideje”. Ez igaz testi-lelki értelemben. A mi kérdésünk az, hogy fel lehet-e készülni a nyomorúság idejére? Emberileg nem. Míg testi egészségünk van nem gondolunk a betegségre. Lélekbulvároktól azt tanuljuk, hogy ez így van jól. Legyünk pozitív gondolkodók, és akkor nem tud legyőzni a betegség. Vajon így van ez a belső emberünkkel is? Élhetünk úgy, hogy ne gondoljunk a nyomorúság idejére és akkor nem jön el?

Jó lenne, ha így lenne. Lelkünk sérülékenyebb a testünkénél. Támadója is veszélyesebb a testi betegséget okozó kóroknál. Jézus ezért tanítja, hogy a lelkünkre szüntelen vigyázzunk, mert az ördög reánk leselkedik, úgy jön mint éjjel a tolvaj. Aki ma a szemedben szépeleg, a megbízható jó barátot játssza, holnap a kenyeredet megirigyelve rád tör. Többször tapasztaltam, hogy aki korábban hízelgett, az később rúgott. Legszebb napjainkban sem vagyunk biztonságban az ördög ellen. Ezért, ha a testi megbetegedésünkre előre nem lehet felkészülnünk, annál inkább a lelkünket betegítő BŰN ellen szüntelen készenlétben kell állnunk. Azt kérdezzük hogyan? Az Igében a felelet: „hívj segítségül engem a nyomorúság idején”. Megváltó Jézusunk segítségül ajánlja magát nekünk minden bajunkra. Csak hívni kell! Valaki azt mondta erről az ígéről, hogy a Bibliában ez (Zsoltárok 50,15) az Úr Jézus telefonszáma. Olyan, mint a civil életben a 112-es segélyhívószám.

A kórházi lelkipásztori szolgálat egyik fontos feladata erre megtanítani a beutalt betegeket. Sok más tennivaló is van: a beteget a betegágyán megtalálni, megszólítani, Isten üzenetét átadni, vele imádkozni, vele lenni, őt meghallgatni, és még sok más. Mindez csak úgy valósulhat meg, ha minden korterembe bemegyünk, és egyházunk betegeit megkeressük. Egy osztályon, egy korteremben egy szolgálat több a semminél, de nem elég.

Ezt a munkát én 2008. augusztus 1-én kezdtem meg. Négy hónap híján 10 évig végeztem. Két éve nyugdíjas vagyok. Nyugdíjasként végeztem a kórházi szolgálatot, amit most befejezek. A nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlésnek megköszönöm, hogy erre a munkára megbízott. Szeretném, ha ezt a munkát valaki mielőbb átvonná és tőlem is jobban végezné. A többi lelkipásztori munkánál ez nem kevesebb, hanem több, amit megérteni és megérezni igazán csak ott a helyszínen lehet, mert igaz, amit az előbb írtam, hogy a testi betegségre előre nem készülnek fel az emberek.

Isten áldása legyen a Közgyűlés tagjain, valamint egész egyházmegyéink életén!
Lélekben veletek maradok!

Szeretettel:

Csóka Dezső
ny. lelkipásztor

Nagykároly, 2018 márciusa